

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

15. november 2018*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Terrorismivastase võitluse raames PKK vastu suunatud piiravad meetmed – Rahaliste vahendite külmutamine – Nõukogu pädevus – Võimalus, et kolmanda riigi asutust loetakse pädevaks asutuseks ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP tähenduses – Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus – Viide terroriaktidele – Kohtulik kontroll – Põhjendamiskohustus – Õigusvastasuse vastuväide

Kohtuasjas T-316/14,

Kurdistan Workers' Party (PKK), esindajad: *advocaat* A. M. van Eik, *advocaat* T. M. D. Buruma ja *advocaat* M. F. Wijngaarden,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: F. Naert ja G. Étienne, hiljem F. Naert ja H. Marcos Fraile,

kostja,

keda toetavad

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindajad: C. R. Brodie ja V. Kaye, hiljem C. R. Brodie ja S. Brandon, veel hiljem C. R. Brodie, C. Crane ja R. Fadoju, seejärel C. R. Brodie, R. Fadoju ja P. Nevill ning lõpuks R. Fadoju,

ja

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre ja D. Gauci, hiljem D. Gauci, J. Norris-Usher ja T. Ramopoulos ning lõpuks J. Norris-Usher, T. Ramopoulos ja R. Tricot,

menetlusse astujad,

ELTL artikli 263 alusel esitatud esialgne nõue tühistada nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 714/2013 (ELT 2014, L 40, lk 9), osas, milles see akt puudutab hagejat, ning hiljem nõue tühistada teda puudutavas osas muud järjestikused aktid,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud V. Kreuschitz, I. S. Forrester (ettekandja), N. Póltorak ja E. Perillo,

kohtusekretär: ametnik K. Guzdek,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 16. aprilli 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 28. septembril 2001 võttis ÜRO Julgeolekunõukogu vastu resolutsiooni 1373 (2001), millega nähakse ette ulatuslik strateegia terrorismi vastu võitlemiseks ja eeskätt terrorismi rahastamise tõkestamiseks.
- 2 Leides, et Euroopa Liidu tegevus on vajalik ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1373 (2001) elluviimiseks, võttis Euroopa Liidu Nõukogu 27. detsembril 2001 vastu ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta (EÜT 2001, L 344, lk 93; ELT eriväljaanne 18/01, lk 217). Täpsemalt näeb ühise seisukoha 2001/931 artikkel 2 ette ühise seisukoha lisas loetletud ja terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste rahaliste vahendite ja muu finantsvara või majandusressursside külmutamise.
- 3 Ühises seisukohas 2001/931 kirjeldatud meetmete rakendamiseks liidu tasandil võttis nõukogu samal päeval vastu määruse (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks (EÜT 2001, L 344, lk 70; ELT eriväljaanne 18/01, lk 207) ning otsuse 2001/927/EÜ, millega kehtestatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 ette nähtud loetelu (EÜT 2001, L 344, lk 83). Hageja nime selles esialgses loetelus ei olnud.
- 4 Nõukogu võttis 2. mail 2002 vastu ühise seisukoha 2002/340/ÜVJP, millega ajakohastatakse ühist seisukohta 2001/931 (EÜT 2002, L 116, lk 75). Ühise seisukoha 2002/340 lisas ajakohastatakse nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühises seisukohas 2001/931 ette nähtud piiravaid meetmeid, ning sellesse lisatakse muu hulgas hageja Kurdistan Workers' Party (PKK) nimi, mis kanti loetellu kui „Parti des travailleurs du Kurdistan (PKK)“.
- 5 Samal päeval võttis nõukogu vastu ka otsuse 2002/334/EÜ, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2001/927 (EÜT 2002, L 116, lk 33). Selle otsusega kanti PKK nimi määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 ette nähtud loetellu samal kujul nagu ühise seisukoha 2002/340 lisas.
- 6 Neid akte on seejärel ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 6 ja määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõike 3 alusel korrapäraselt ajakohastatud. PKK nimi jäeti alati nende rühmituste ja üksuste loetellu, millele kohaldatakse eespool viidatud aktides ette nähtud piiravaid meetmeid ning mis on nendele aktidele lisatud (edaspidi „vaidlusalused loetelud“). Alates 2. aprillist 2004 on vaidlusalustesse loeteludesse kantud üksuse nimi „Parti des travailleurs du Kurdistan (PKK) (teise nimega „KADEK“; teise nimega „KONGRA-GEL“)“.
- 7 Seetõttu võttis nõukogu 10. veebruaril 2014 muu hulgas vastu rakendusmääruse (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 714/2013 (ELT 2014, L 40, lk 9), millega jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad

meetmed jõusse. Määrusele nr 125/2004 lisatud põhjendused rajanesid muu hulgas Home Secretary (Ühendkuningriigi siseminister) 29. märtsi 2001. aasta määrusel, millega keelustatakse PKK UK Terrorism Act 2000 (Ühendkuningriigi 2000. aasta terrorismivastane seadus) alusel (edaspidi „Ühendkuningriigi siseministri määrus“), mida on täiendatud 14. juuli 2006. aasta määrusega, mis jõustus 14. augustil 2006, ja milles leiti, et „KADEK“ ja „Kongra Gel Kurdistan“ olid PKK muud nimetused (edaspidi „14. juuli 2006. aasta määrus“); Ameerika Ühendriikide valitsuse otsusel, millega PKK kanti „välismaiste terroriorganisatsioonide“ (foreign terrorist organisation) loetellu muudetud US Immigration and Nationality Acti (Ühendriikide immigratsiooni ja kodakondsuse seadus) artikli 219 alusel (edaspidi „FTO loetellu kandmine“), ning Ameerika Ühendriikide valitsuse otsusel, millega PKK kanti „eriti ohtlike ülemaailmselt tegutsevate terroristide“ (specially designated global terrorist) loetellu Executive Order n°13224 (presidendi dekreet nr 13224) alusel (edaspidi „SDGT loetellu kandmine“). Nendes põhjendustes on mainitud ka loetelu paljudest vahejuhtumitest, mis leidsid aset ajavahemikus 2003. aasta novembrist kuni 2011. aasta oktoobrini ja mis kvalifitseeriti terroriaktideks ja mille toimepanijaks peetakse PKKd, ning teatud hulka Türgi Vabariigi julgeolekukohtute otsuseid. Käesolev hagi esitati algul määruse nr 125/2014 peale.

Menetlus ja areng käesolevas kohtuastmes

- 8 Hageja esitas käesoleva hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 1. mail 2014 ja milles ta palus tühistada rakendusmääruse nr 125/2014 teda puudutavas osas ning jätta määruse nr 2580/2001 tema suhtes kohaldamata.
- 9 Menetluse kirjalikus osas esitas nõukogu 15. septembri 2014. aasta dokumendiga kostja vastuse, millele ta lisas muu hulgas Ühendkuningriigi siseministri määruse, 14. juuli 2006. aasta määruse, FTO loetellu kandmise, SDGT loetellu kandmise, teatava hulga Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State'i (Ühendriikide välisministeeriumi terrorismivastase võitluse koordinaatori büroo, Ameerika Ühendriigid) aastaaruandeid ning hulga ajakirjandusartikleid. Nõukogu esitas seejärel 31. märtsi 2015. aasta dokumendiga vasturepliigi, millele ta lisas muu hulgas väljavõtted cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus, Prantsusmaa) 23. aprilli 2013. aasta kohtuotsusest ja Cour de cassationi (Prantsusmaa kassatsioonikohus) 21. mai 2014. aasta kohtuotsusest.
- 10 Euroopa Komisjon esitas 8. septembril 2014 Üldkohtu kantseleisse avalduse käesolevas asjas menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu kolmanda koja president andis 7. jaanuari 2015. aasta kohtumäärusega, mis tehti Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõike 1 alusel, menetlusse astumiseks loa. Komisjon esitas menetlusse astuja seisukohad dokumendis, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. märtsil 2015. Hageja ja nõukogu esitasid oma seisukohad ettenähtud tähtaja jooksul.
- 11 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik esitas 29. juunil 2015 Üldkohtu kantseleile avalduse käesolevas asjas menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu kolmanda koja president andis 12. augusti 2015. aasta kohtumäärusega, mis tehti Üldkohtu kodukorra artikli 144 lõike 4 alusel, menetlusse astumiseks loa, kuid Ühendkuningriigi õigused on siiski piiratud 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikes 6 ette nähtud õigustega.
- 12 Kodukorra artikli 70 lõike 1 alusel tehtud 16. mai 2016. aasta otsusega peatas Üldkohtu kolmanda koja president menetluse kuni otsuste kuulutamiseni kohtuasjades A jt (C-158/14), nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P). Menetlus jätkus automaatselt pärast 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsuse A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsuste nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kuulutamist.

- 13 Kodukorra artikli 89 lõike 3 punkti c alusel võetud menetlust korraldava meetmena tehtud 5. septembri 2017. aasta otsuses palus Üldkohus (kolmas koda) pooltel esitada oma seisukohad 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsuse A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsuste nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kohta.
- 14 Hageja esitas oma seisukohad 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsuse A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsuste nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kohta dokumendis, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 29. septembril 2017. Esiteks väidab ta, et 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsus A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ei lahenda lõplikult tema esimese ja teise väite raames esitatud õigusküsimusi. Teiseks on ta arvamisel, et 26. juuli 2017. aasta kohtuotsustest nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) nähtub, et sellist terroriaktideks kvalifitseeritud sündmuste loetelu, mida kasutati käesolevas asjas, ei saa lugeda pädeva riigisisese asutuse otsuseks; et nõukogu peab kolmandate riikide asutuste otsuseid käsitlevates põhjendustes esitama teabe, mis võimaldab asuda seisukohale, et ta on kontrollinud, et hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele on austatud, nõukogu ei ole aga käesolevas asjas seda teinud; ning et pika aja möödumine nende riigisiseste otsuste vastuvõtmisest, mida kasutati hageja nime esmakordse vaidlusalustesse loeteludesse kandmise alusena, võib nõukogu kohustada esitama täiendavaid argumente, et põhjendada hageja nime jätmist vaidlusalustesse loeteludesse. Hageja esitab ka cour d'appel de Bruxelles'i (Brüsseli apellatsioonikohus, Belgia) 14. septembri 2017. aasta kohtuotsuse (edaspidi „Brüsseli apellatsioonikohtu otsus“), milles väidetavalt leitakse, et hagejat ei saa lugeda terroriorganisatsiooniks ja et Faucons de la liberté du Kurdistanile (TAK) omistatavaid akte ei saa süüks panna PKK-le.
- 15 Nõukogu ja komisjon esitasid oma seisukohad 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsuse A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsuste nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) kohta dokumendis, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. oktoobril 2017. Nad väidavad, et 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsust A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) arvestades tuleb hageja esimene ja teine väide tagasi lükata. Lisaks kinnitab 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), et nõukogu võib hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmiseks tugineda kolmandate riikide asutuste otsustele ja teguritele, mis ei ole pädevate riigisiseste asutuste otsused.
- 16 Nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 125/2014 (ELT 2014, L 217, lk 1), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.
- 17 Üldkohtu kantseleile 20. augustil 2014 esitatud kirjas palus hageja luba kohandada oma nõudeid nii, et tema väited ja nõuded käivad *mutatis mutandis* määruse nr 790/2014 ja sellele lisatud põhjenduste kohta. Kirjas, mille nõukogu esitas Üldkohtu kantseleile 15. septembril 2014, ei esitanud ta hageja taotluse suhtes vastuväiteid ning viitas *mutatis mutandis* oma kostja vastusele.
- 18 Nõukogu 26. märtsi 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/513, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 790/2014 (ELT 2015, L 82, lk 1), ning nõukogu sama päeva otsusega (ÜVJP) 2015/521, millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/483/ÜVJP (ELT 2015, L 82, lk 107), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse.
- 19 Nõukogu saatis 27. märtsi 2015. aasta kirjas, mille hageja sai kätte 1. aprillil 2015, viimasele tema nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmise põhjendused. Nõukogu teatas 27. märtsi 2015. aasta kirjas vastuseks hageja esitatud argumentidele, et asjaolu, et nende rühmituste hulgas, mis võitlesid rühmituse

„Islamiriik“ vastu, olid kurdi rühmitused, ei mõjutanud tema hinnangut, mille kohaselt vastas PKK ühises seisukohas 2001/931 ette nähtud loetellu kandmise tingimustele. Kirjale lisatud põhjendustes tugines nõukogu kolmele riigisiseste otsuste rühmale, see tähendab esiteks Ühendkuningriigi siseministri määrus, mida on täiendatud 14. juulil 2006, teiseks FTO loetellu kandmine ja SDGT loetellu kandmine ning kolmandaks tribunal de grande instance de Paris' (Pariisi esimese astme kohus, Prantsusmaa) 2. novembri 2011. aasta kohtuotsus, millega mõisteti Kurdi kultuurikeskus Ahmet Kaya süüdi kuritegeliku rühmituse tegevuses osalemises terroriakti ettevalmistamise eesmärgil ja terroristliku tegevuse rahastamises ning mis jäeti apellatsiooniasemes muutmata cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus) 23. aprilli 2013. aasta kohtuotsusega ja kassatsiooniasemes Cour de Cassationi (Prantsusmaa kassatsioonikohus) 21. mai 2014. aasta kohtuotsusega (edaspidi koos „Prantsuse kohtuotsused“). Nõukogu tõdes, et neist riigisisestest otsustest igäüks oli ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsus ja et need kehtisid endiselt. Ta märkis seejärel, et ta on analüüsinud, kas tema valduses on asjaolusid, mis räägivad PKK nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt, ning ta ei leidnud ühtegi sellist asjaolu. Ta märkis veel, et ta leidis, et PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse kandmise põhjused olid endiselt kehtivad, ning järeldas, et PKK nimi tuli vaidlusalustesse loeteludesse jätta.

- 20 Veel sisaldasid põhjendused lisa iga riigisisese otsuse kirjeldust, mis hõlmas riigisiseses õiguses terrorismi mõiste määratlust, kohaldatavate riigisiseste haldus- ja kohtumenetluste kirjeldust, menetluse kulu kokkuvõtet ja mis sai kõnealustest riigisisestest otsustest, kokkuvõtet järeldustest, millele pädevad asutused jõudsid hageja suhtes, nende asjaolude kirjeldust, millele pädevad asutused tuginesid, ning järeldust, et need asjaolud kujutasid endast terroriakte ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses. Põhjendused ei sisaldanud aga enam viiteid Türgi Vabariigi julgeolekukohtute otsustele ega loetelu vahejuhtumitest, mis on kvalifitseeritud väidetavalt hagejale omistatavateks terroriaktideks, nagu need, mida oli mainitud varasemates põhjendustes.
- 21 Kirjas, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 26. mail 2015, palus hageja luba kohandada oma nõudeid nii, et tema väited ja nõuded käivad *mutatis mutandis* rakendusmääruse 2015/513, otsuse 2015/521 ja nendele lisatud põhjenduste kohta. Muutmisavalduses väidab hageja muu hulgas, et nõukogu ei võtnud arvesse argumente PKK osalemise kohta võitluses rühmituse „Islamiriik“ vastu. Mis puudutab Ühendkuningriigi siseministri määrust, siis vaidlustab ta selle asjaolu asjakohasuse, et seda kinnitati 2014. aasta novembris pärast läbivaatamist, kuna läbivaatamise taotlus ei pärinenud temalt. Ta väidab samuti, et põhjendustes sisalduv kirjeldus 2014. aastal aset leidnud vahejuhtumite kohta, millele Ühendkuningriigi siseminister tugines, on liiga ebamäärane, et võimaldada järeldada, et need vahejuhtumid olid terroriaktid, mis on süüks pandavad PKK-le. Ta eitab ka vastutust nende aktide eest, mille väidetavalt pani toime PKKst eraldiseisev rühmitus, ning vaidleb nende terroriaktideks klassifitseerimisele vastu. Mis puudutab FTO loetellu kandmist ja SDGT loetellu kandmist, siis väidab hageja, et talle süüks pandavate vahejuhtumite kirjeldus on samuti liiga ebamäärane, et võimaldada järeldada, et need vahejuhtumid olid terroriaktid, mis on süüks pandavad PKK-le. Seoses Prantsuse kohtuotsustega väidab hageja, et need tuleb kõrvale jätta põhjusel, et need puudutavad muud üksust kui PKK ning need tuginevad kontrollimata teabele.
- 22 Üldkohtu kantseleisse 12. juunil 2015 saabunud kirjas esitas nõukogu oma seisukohad hageja nõuete muutmise taotluse kohta. Nõukogu kahtles eelkõige, kas hageja on järginud 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõiget 1, ning viitas *mutatis mutandis* kostja vastusele. Hageja hagi sisulise laiendamise taotluse suhtes ei esitanud nõukogu aga ühtegi vastuväidet.
- 23 Hiljem jäeti hageja nimi iga kuue kuu tagant toimuva läbivaatamise tulemusel vaidlusalustesse loeteludesse. Seetõttu palus hageja luba kohandada oma nõudeid nii, et tema väited ja nõuded käivad *mutatis mutandis* nõukogu vastuvõetud uute aktide kohta.
- 24 Nõukogu 31. juuli 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/1325, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/513 (ELT 2015, L 206, lk 12), ning nõukogu sama päeva otsusega (ÜVJP) 2015/1334, millega ajakohastatakse ja

muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2015/521 (ELT 2015, L 206, lk 61), jäeti seega hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.

- 25 Üldkohtu kantseleisse 15. septembril 2015 saabunud muutmisavaldusega, mis esitati vastavalt kodukorra artikli 86 lõigete 2–4 alusel, kohandas hageja hagiavaldust nii, et see puudutab ka rakendusmääruse 2015/1325 ja otsuse 2015/1334 tühistamist osas, milles need aktid teda puudutavad. Üldkohtu kantseleile 8. oktoobril 2015 esitatud seisukohtades võttis nõukogu selle kohandamise teadmiseks.
- 26 Nõukogu 21. detsembri 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/2425, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/1325 (ELT 2015, L 334, lk 1), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.
- 27 Üldkohtu kantseleisse 18. veebruaril 2016 saabunud muutmisavaldusega kohandas hageja hagiavaldust nii, et see puudutab ka rakendusmääruse 2015/2425 tühistamist teda puudutavas osas. Üldkohtu kantseleile 15. märtsil 2016 esitatud seisukohtades võttis nõukogu selle kohandamise teadmiseks.
- 28 Nõukogu 12. juuli 2016. aasta rakendusmäärusega (EL) 2016/1127, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/2425 (ELT 2016, L 188, lk 1), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.
- 29 Üldkohtu kantseleisse 9. septembril 2016 saabunud muutmisavaldusega kohandas hageja hagiavaldust nii, et see puudutab ka rakendusmääruse 2016/1127 tühistamist teda puudutavas osas.
- 30 Nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärusega (EL) 2017/150, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2016/1127 (ELT 2017, L 23, lk 3), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.
- 31 Üldkohtu kantseleisse 23. märtsil 2017 saabunud muutmisavaldusega kohandas hageja hagiavaldust nii, et see puudutab ka määruse 2017/150 tühistamist teda puudutavas osas. Üldkohtu kantseleile 17. augustil 2017 esitatud seisukohtades võttis nõukogu selle kohandamise teadmiseks. Ta viitas ka 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsusele A jt (C-158/14, EU:C:2017:202) ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsustele nõukogu vs. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu vs. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), et väita, et hagiavaldus tuleb jätta rahuldamata.
- 32 Nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärusega (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2017/150 (ELT 2017, L 204, lk 3), ning nõukogu sama päeva otsusega (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154 (ELT 2017, L 204, lk 95), jäeti hageja suhtes kohaldatavad piiravad meetmed jõusse ilma, et tema nime loetellu jätmise põhjusi oleks muudetud.
- 33 Üldkohtu kantseleisse 29. septembril 2017 saabunud muutmisavaldusega kohandas hageja hagiavaldust nii, et see puudutab ka rakendusmääruse 2017/1420 ja otsuse 2017/1426 tühistamist osas, milles need aktid teda puudutavad. Üldkohtu kantseleile 27. oktoobril 2017 esitatud seisukohtades võttis nõukogu selle kohandamise teadmiseks. Lisaks väidab nõukogu seoses hageja esitatud Brüsseli apellatsioonikohtu otsusega, et see otsus ei sea kahtluse alla hageja terroriorganisatsioonina loetellu kandmist. Esiteks on kõnealuses kohtuotsuses tõdetud, et see, et PKKd ei kvalifitseerita terroriorganisatsiooniks, on tingitud

Belgia karistusõiguse eripäradest. Teiseks on Brüsseli apellatsioonikohtu otsuses rõhutatud, et vägivallaaktid pandi toime hageja ja Türgi asutuste vahelise konflikti raames pärast relvarahu lõppu 2015. aastal. Kolmandaks asus cour d'appel de Bruxelles (Brüsseli apellatsioonikohus) oma otsuses seisukohale, et ei olnud võimalik kindlalt järeldada, et TAK teod saab toimiku alusel omistada PKK-le, kuid kohtuotsuses on mainitud Saksamaa kohtuotsust, milles tehakse vastupidine järeldus.

- 34 Kodukorra artikli 28 kohaselt otsustas Üldkohus kolmanda koja ettepanekul anda kohtuasja lahendamiseks laiendatud koosseisule.
- 35 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus avada menetluse suulise osa.
- 36 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 16. aprilli 2018. aasta kohtuistungil. Kohtuistungil teavitas hageja Üldkohut, meenutades samas oma seisukohta, et terroriakti mõiste tõlgendamisel on asjakohane rahvusvaheline humanitaarõigus, oma otsusest loobuda esimesest väitest; see kanti kohtuistungil protokollile. Kohtuistungil järel lõpetati menetluse suuline osa ja asja üle hakati nõu pidama.

Poolte nõuded

- 37 Pärast nõuete kohandamist palub hageja Üldkohtul:
- tühistada teda puudutavas osas rakendused nr 125/2014, nr 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ja 2017/1420, otsused 2015/521, 2015/1334 ja 2017/1426 ning nendele lisatud põhjendused (edaspidi „vaidlustatud aktid“);
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 38 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja Ühendkuningriik, palub Üldkohtul:
- jätta hagi tervikuna rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Sisulised küsimused

- 39 Vaidlustatud aktide tühistamise nõude põhjendamiseks esitab hageja sisuliselt kaheksa väidet. Esimese väite kohaselt, millest hageja kohtuistungil loobus, on rikutud relvastatud konflikte käsitlevat rahvusvahelist õigust. Täpsemalt väidab hageja, et ühine seisukoht 2001/931 on vastuolus rahvusvahelise humanitaarõigusega, kuna see puudutab akte, mis relvastatud konflikte käsitleva õiguse alusel legitiimsed. Teise väite kohaselt on rikutud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 3, kuna PKK on kvalifitseeritud terroristlikuks rühmituseks. Kolmanda väite kohaselt on rikutud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 4, kuna vaidlustatud aktide aluseks ei ole pädeva riigisisese asutuse otsus. Vaidlustatud aktid tuleb nimelt tühistada, kuna need rajanevad osaliselt kolmandate riikide otsustel. Neljanda väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 51, kuna vaidlustatud aktid rajanevad osaliselt piinamise või väärkohtlemise teel saadud teabel. Viienda väite kohaselt on rikutud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 6, kuna nõukogu ei vaadanud PKK nime vaidlustatud looteludesse kandmist nõuetekohaselt läbi. Kuuenda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja subsidiaarsuse põhimõtet. Seitsmenda väite kohaselt on rikutud ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust. Kaheksanda väite kohaselt on rikutud hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

40 Üldkohus peab otstarbekaks alustada seitsmenda väite analüüsiga.

Seitsmes väide, et rikutud on põhjendamiskohustust

- 41 Seitsmendas väites kinnitab hageja sisuliselt, et nõukogu rikkus põhjendamiskohustust, kuna ta ei esitanud tegelikke ja täpseid põhjusi, miks ta pärast läbivaatamist otsustas jätta PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse. Täpsemalt väidab hageja, et nõukogu ei selgitanud, kuidas on riigisisesed otsused, millele tuginedes ta PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse jättis, ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsused; ta ei esitanud nende otsuste põhjendusi; ta ei analüüsinud, kas riigisestest asutuste aluseks võetud vahejuhtumid võis kvalifitseerida ühise seisukoha 2001/931 tähenduses terroriaktideks, ning ta ei toonud välja põhjusi, miks olid need otsused piisavad, et põhjendada PKK suhtes piiravate meetmete säilitamist. Lisaks, mis puudutab FTO loetellu kandmist ja SDGT loetellu kandmist, siis nõukogu ei analüüsinud, kas Ameerika Ühendriikides eksisteerisid tõhusad menetluslikud tagatised.
- 42 Nõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu ja leiab, et vaidlustatud aktide põhjendused nende aktidega koos vaadelduna vastavad põhjendamiskohustusele. Täpsemalt on põhjused, mis viisid hageja nime esmakordse kandmiseni vaidlusalustesse loeteludesse, jätkuvalt kehtivad. Mis puudutab Ühendkuningriigi siseministri määrust, siis tugineb nõukogu 23. oktoobri 2008. aasta kohtuotsusele *People's Mojahedin Organization of Iran vs. nõukogu* (T-256/07, EU:T:2008:461), mis puudutab sama määrust ning milles Üldkohus asus seisukohale, et nõukogu täitis põhjendamiskohustust, viidates sellele määrusele ja loetelule vahejuhtumitest, mis kvalifitseeriti terroriaktideks. Mis puudutab FTO ja SDGT loeteludesse kandmist, siis väidab nõukogu eelkõige, et põhjendustes sisalduvad asjaolud olid piisavalt täpsed, et võimaldada hagejal esitada kaebused pädevatele riigisestele asutustele, ning et esitatud teave vastab põhjendamiskohustustele, mis on kehtestatud 26. juuli 2017. aasta kohtuotsustes nõukogu *vs. LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja nõukogu *vs. Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 43 Sellega seoses tuleb tõdeda, et huve kahjustava akti põhjendamise kohustus, mis on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus ja tagatud põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c, tuleneb kaitseõiguste tagamise põhimõttest ning selle eesmärk on ühest küljest anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab liidu kohtus selle kehtivuse vaidlustada, ning teisest küljest võimaldada kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu *vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. mai 2013. aasta kohtuotsus *Trabelsi jt vs. nõukogu*, T-187/11, EU:T:2013:273, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Sellise akti põhjenduses tuleb seega igal juhul välja tuua selle akti ülesehituses olulise tähtsusega asjaolud ja õiguslikud kaalutlused (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu *vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et nii rahaliste vahendite külmutamist käsitleva esialgse otsuse kui ka hilisemate otsuste põhjendus ei või piirduda üksnes ühise seisukoha 2001/931 ja määruse nr 2580/2001 kohaldamise õiguslike tingimustega, vaid ära peavad olema näidatud ka spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, millest lähtudes nõukogu on oma kaalutusõigust kasutades asunud seisukohale, et huvitatud isiku rahalised vahendid tuleb külmutada (vt selle kohta 15. novembri 2012. aasta kohtuotsus nõukogu *vs. Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkt 52; 16. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *LTTE vs. nõukogu*, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, punkt 162, ning 25. märtsi 2015. aasta kohtuotsus *Central Bank of Iran vs. nõukogu*, T-563/12, EU:T:2015:187, punkt 55).
- 46 Järelikult, välja arvatud juhul, kui mõningate andmete teatavakstegemine on liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldust puudutavate ülekaalukate põhjustega vastuolus, on nõukogu kohustatud isikule või üksusele, kelle suhtes on võetud piiravaid meetmeid, tegema teatavaks spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, miks ta leiab, et need meetmed

tuleb võtta. Ta peab seega mainima faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millest sõltub asjaomaste meetmete õiguslik põhjendus, ning kaalutlusi, mille tõttu ta need võttis (9. juuli 2009. aasta kohtuotsus *Melli Bank vs. nõukogu*, T-246/08 ja T-332/08, EU:T:2009:266, punkt 144).

- 47 Lisaks peavad põhjendused olema kohandatud asjaomase akti laadile ja selle vastuvõtmise kontekstile. Põhjendamiskohustuse hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, toodud põhjenduste olemust ning huvi, mis võib akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, olla selgituste saamiseks (12. detsembri 2006. aasta kohtuotsus *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vs. nõukogu*, T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 141; vt ka 16. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *LTTE vs. nõukogu*, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, punkt 159 ja seal viidatud kohtupraktika). Ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust tuleb hinnata mitte ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Eeskätt on huve kahjustav akt piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud asjaomasele isikule teadaolevas kontekstis, mis võimaldab tal tema suhtes võetud meetme ulatust mõista (16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Bank Melli Iran vs. nõukogu*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, punkt 82).
- 48 Selliselt sätestatud põhjendamiskohustus kujutab endast liidu õiguse olulist põhimõtet, millest võib erandeid teha ainult ülekaalukatel põhjustel. Järelikult tuleb üldjuhul põhjendused puudutatud isikule edastada samal ajal tema huve kahjustava aktiga; põhjenduste puudumist ei saa õiguspäraseks muuta asjaolu, et puudutatud isik saab akti põhjendustest teada liidu kohtus toimivas menetluses (7. detsembri 2011. aasta kohtuotsus *HTTS vs. nõukogu*, T-562/10, EU:T:2011:716, punkt 32).
- 49 Järelikult on liidu kohus seoses otsustega säilitada isiku või üksuse suhtes piiravad meetmed eelkõige kohustatud esiteks kontrollima, kas on täidetud ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustus ning kas põhjendused, millele on tuginetud, on piisavalt täpsed ja konkreetset, ning teiseks kontrollima, kas need põhjendused on tõendatud (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 50 Selles kontekstis olgu täpsustatud, et puudutatud isik või üksus võib tema nime vaidlusalusesse loetellu jätmise peale esitatud hagi raames vaidlustada kõik andmed, mida nõukogu kasutas tõendamiseks, et on jätkuvalt oht, et see isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, olenemata sellest, kas need andmed on pärit pädeva asutuse tehtud riigisisest otsusest või muust allikast. Vaidlustamise korral tuleb nõukogul tõendada väidetud faktiliste asjaolude paikapidavust ja liidu kohtul kontrollida nende sisulist õigsust (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 51 Olgu meenutatud, et ühise seisukoha 2001/931 artikkel 1 teeb vahet esiteks isiku või üksuse nime esmakordsel vaidlusalusesse loetellu kandmisel, mida on käsitletud selle artikli lõikes 4, ja teiseks loetellu juba kantud isiku või üksuse nime jätmisel sellesse loetellu, mida on käsitletud lõikes 6 (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 58).
- 52 Kohtupraktikast nähtuvalt on isiku või üksuse nime vaidlusalusesse loetellu jätmise küsimuse uurimisel lisaks olulise tähtsusega see, kas pärast isiku või üksuse nime loetellu kandmist või loetelu viimast läbivaatamist on faktilised asjaolud muutunud nii, et nende alusel ei saa enam teha sama järeldust kõnealuse isiku või üksuse osalemise kohta terroristlikus tegevuses (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 46). Sellest kohtupraktikast nähtub, et ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 6 kohasel läbivaatamisel võib nõukogu jätta isiku või üksuse nime vaidlusalusesse loetellu, kui ta jõuab järeldusele, et on jätkuvalt oht, et isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, mis tingis tema esmakordse loetellu kandmise. Isiku või üksuse nime vaidlusalusesse loetellu jätmise tähendab seega sisuliselt esmakordse loetellu kandmise pikendamist (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 51).

53 Kui aja möödumist ja asjaolude muutumist arvestades ei võimalda ainuüksi asjaolu, et esmakordse loetellu kandmise aluseks olnud riigisisene otsus on jätkuvalt kehtiv, enam järeldada, et on endiselt oht, et isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, siis on nõukogu kohustatud selle isiku või üksuse nime loetellu jätmist põhjendama ajakohastatud hinnangust lähtuvalt, võttes arvesse uuemaid faktilisi asjaolusid, millest nähtub, et selline oht on endiselt olemas (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54).

54 Seda, kas vaidlustatud akte on põhjendatud piisavalt, tuleb analüüsida neid põhimõtteid arvestades.

55 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendused erinevad struktuurilt ja sisult määruste 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ja 2017/1420 ning otsuste 2015/521, 2015/1334 ja 2017/1426 omast. Neid erinevusi arvestades tuleb vaidlustatud aktide neid kahte paketti analüüsida eraldi.

Rakendusmäärused nr 125/2014 ja nr 790/2014

56 Kõigepealt tuleb nentida, et rakendusmäärustele nr 125/2014 ja nr 790/2014 on lisatud identsed põhjendused, mis on struktuurilt järgmised.

57 Esiteks esitab nõukogu kokkuvõtte PKK tegevusest alates selle loomisest 1978. aastal. Täpsemalt pani PKK nõukogu sõnul alates 1984. aastast toime palju terroriakte ning rünnakud jätkusid vaatamata relvarahudele, mida PKK alates 2009. aastast ühepoolsetl välja kuulutas. Seejärel koostas nõukogu loetelu 69 vahejuhtumist, mis leidsid aset ajavahemikus 14. novembrist 2003 kuni 19. oktoobrini 2011 ja mille ta omistab PKK-le ning mille ta kvalifitseerib ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses terroriaktideks.

58 Teiseks märgib nõukogu, et PKK kohta tehti 29. märtsil 2001 Ühendkuningriigi siseministri määrus, millega PKK Ühendkuningriigi 2000. aasta terrorismivastase seaduse alusel keelustatakse, ja kvalifitseerib selle määruse ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsuseks. Ta märgib ühtlasi, et halduskomitee on selle määruse korrapäraselt läbi vaadanud ning et see on kehtiv.

59 Kolmandaks märgib nõukogu, et Ameerika Ühendriikide asutused kandsid PKK Ühendriikide immigratsiooni ja kodakondsuse seaduse artikli 219 alusel FTO loetellu ning presidendi dekreedid nr 13224 alusel SDGT loetellu, ja kvalifitseeris need loetellu kandmised ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädevate asutuste otsusteks. Ta märgib veel, et need loetellu kandmised on võimalik Ühendriikides kohtulikult edasi kaevata ja et need on kehtivad.

60 Viimaks märgib nõukogu, et PKK kohta on tehtud teatud hulk Türgi Vabariigi julgeolekukohtute otsuseid.

61 Eeltoodust nähtub, et nõukogu tugines hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmisel esiteks sellele, et ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädevate asutuste otsusteks kvalifitseeritud otsused olid kehtivad, ning teiseks nõukogu oma hinnangutele seoses hulga vahejuhtumitega, mis pandi süüks PKK-le ja mis kvalifitseeriti ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses terroriaktideks.

62 Analüüsimist tuleb alustada sellest, kas nõukogu aluseks võetud otsuste laadi hindamist puudutav põhjendus on piisav, enne kui analüüsida, kas nõukogu on piisavalt ära toonud spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, miks ta leidis, et hageja nimi tuleb jätta vaidlusalustesse loeteludesse.

– Ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädevate asutuste otsuste olemasolu

- 63 Sellega seoses tuleb esiteks tõdeda, et nõukogu mõõnab kostja vastuses sõnaselgelt, et ei loetelu terroriaktideks kvalifitseeritud vahejuhtumitest ega Türgi Vabariigi julgeolekukohtute otsused ei ole ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsused (kostja vastuse punktid 56 ja 119).
- 64 Teiseks, mis puudutab FTO loetellu kandmist ja SDGT loetellu kandmist, siis vastupidi hageja väidetule nähtub kohtupraktikast, et mõiste „pädev asutus“ ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses ei ole piiratud liikmesriikide asutustega, vaid see võib põhimõtteliselt hõlmata ka kolmandate riikide asutusi (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 22).
- 65 Kohtupraktikast nähtub aga samuti, et enne kolmanda riigi asutuse otsusele tuginemist peab nõukogu kontrollima, kas selle otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 24). Järelikult on nõukogu kohustatud rahaliste vahendite külmutamise otsuste kohta käivates põhjendustes esitama teabe, millest võib järeldada, et ta on kõnealuste õiguste järgimist kontrollinud (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 31). Selleks on piisav, kui nõukogu kirjeldab rahaliste vahendite külmutamise otsuse kohta käivates põhjendustes lühidalt põhjusi, miks ta on seisukohal, et kolmanda riigi otsus, millest ta kavatseb lähtuda, on tehtud kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele järgides (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 33).
- 66 Ent tuleb tõdeda, et rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendustes ei ole toodud vähimatki asjaolu, mis võimaldaks asuda seisukohale, et nõukogu on ka tegelikult kontrollinud, kas FTO ja SDGT loeteludesse kandmisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Nõukogu ei saa piirduda – nagu ta tegi käesolevas asjas – sellega, et ta teoreetiliselt tuvastab rohkemate täpsustusteta kõnealuste menetluste läbiviimise kohta, et FTO loetellu kandmist on Ühendriikide õiguses võimalik edasi kaevata kohtulikus korras, samas kui SDGT loetellu kandmist on Ühendriikide õiguses võimalik edasi kaevata haldus- ja kohtulikus korras. Rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendusest ei selgu seega, kas nõukogu täitis kontrollikohustust, mis tal sellega seoses lasus.
- 67 Samuti ei sisalda rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendused teavet põhjuste kohta, miks nõukogu asus seisukohale, et FTO ja SDGT loeteludesse kandmised olid ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsused. Seega ei ole põhjendustes täpsustatud, kuidas saab FTO ja SDGT loeteludesse kandmiste puhul leida, et need kujutavad endast „arvestatavate ja usaldusväärsete tõendite või vihjete põhjal terroriakti uurimise algatamist, terroriakti eest vastutuselevõtmist, sellise akti toimepaneku katset, selles osalemist või sellele kaasaitamist või mõnes sellises aktis süüdimõistmist“ ühise seisukoha 2001/931 tähenduses. Põhjendused ei sisalda ka vähimatki teavet selle kohta, et nõukogu ka tegelikult analüüsis, kas konkreetsed asjaolud, millele Ühendriikide asutused tuginesid, kuulusid ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses mõiste „terroriakt“ alla. Rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendusest ei selgu seega, kas nõukogu on täitnud kontrollikohustuse, mis tal sellega seoses lasus.
- 68 Kolmandaks, mis puudutab Ühendkuningriigi siseministri määrust, siis tuleb tõdeda, et nõukogu ei selgita absoluutselt, miks ta leidis, et see määrus on ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsus. Täpsemalt ei sisalda rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendused mingit kirjeldust Ühendkuningriigi siseministri määruse aluseks olevate põhjuste kohta ega mingit teavet, et nõukogu ka tegelikult analüüsis, kas konkreetsed asjaolud, millele Ühendkuningriigi siseminister tugines, kuulusid ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses mõiste „terroriakt“ alla. Selles suhtes ei ole käesolevas asjas tähtsust 23. oktoobri 2008. aasta kohtuotsusel *People’s Mojahedin Organization of Iran vs. nõukogu* (T-256/07, EU:T:2008:461), millele

nõukogu viitas kostja vastuses, kuna kõnealusel kohtuasjas ei vaidlustanud hageja Ühendkuningriigi siseministri määruse kvalifitseerimist ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva riigisisese asutuse otsuseks.

– *Hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmise spetsiifilised ja konkreetsed põhjused*

- 69 Igal juhul, isegi kui leitakse, et nõukogu täitis põhjendamiskohustuse seoses vähemalt ühe ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva riigisisese asutuse otsuse olemasoluga, siis tuleb meenutada, et kui aja möödumist ja juhtumi asjaolude muutumist arvestades ei võimalda ainuüksi asjaolu, et esmakordse loetellu kandmise aluseks olnud riigisisene otsus on jätkuvalt kehtiv, enam järeldada, et on endiselt oht, et isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, siis on nõukogu kohustatud selle isiku või üksuse loetellu jätmist põhjendama ajakohastatud hinnangust lähtuvalt, võttes arvesse uuemaid faktilisi asjaolusid, millest nähtub, et selline oht on endiselt olemas (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 70 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et hageja nime esmakordse vaidlusalustesse loeteludesse kandmise aluseks olnud otsuste vastuvõtmise ning rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 vastuvõtmise vahel ning hageja nime esmakordse vaidlusalustesse loeteludesse kandmise ja nende aktide vastuvõtmise vahel möödus palju aega. Nimelt pärineb Ühendkuningriigi siseministri määrus aastast 2001, PKK FTO loetellu kandmine 1997. aastast, PKK SDGT loetellu kandmine 2001. aastast, PKK nime esimest korda vaidlusalustesse loeteludesse kandmine 2002. aastast, samas kui rakendusmäärused nr 125/2014 ja nr 790/2014 võeti vastu 2014. aastal. Selline üle kümne aasta pikkune ajavahemik on aga iseenesest asjaolu, mis lubab asuda seisukohale, et Ühendkuningriigi siseministri määruses sisalduvad hinnangud ning FTO ja SDGT loeteludesse kandmised ei olnud enam piisavad, et hinnata, kas endiselt oli oht, et hageja osaleb nende aktide vastuvõtmise ajal terroristlikus tegevuses.
- 71 Lisaks, nagu mainis nõukogu rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendustes, kuulutas hageja alates 2009. aastast ühepoolset välja mitu relvarahu. Isegi kui rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendustes ei ole seda mainitud, märgib hageja põhjendatult, et rahuläbirääkimised PKK ja Türgi valitsuse vahel toimusid aastatel 2012 ja 2013. Täpsemalt kutsus Abdullah Öcalan 21. märtsil 2013 üles saavutama rahu. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton ja Euroopa Komisjoni laienemise ja naabruspoliitika volinik Štefan Füle tegid 21. märtsi 2013. aasta pressiteates ühisavalduse, milles väljendasid heameelt A. Öcalani üleskutse üle, milles paluti PKK-l relvad maha panna ja väljuda Türgi piiridest, julgustades kõiki pooli tegema pidevat tööd, et saavutada rahu ja heaolu kõikide Türgi kodanike jaoks, ning toetades täielikult rahuprotsessi.
- 72 Järelikult oli nõukogu kohustatud tuginema PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmisel uuematele asjaoludele, näidates, et oli endiselt oht, et hageja osaleb terroristlikus tegevuses. Seetõttu tuleb leida, et Ühendkuningriigi siseministri määrus ning FTO ja SDGT loeteludesse kandmised, isegi kui need olid kehtivad, ei olnud iseenesest piisav alus, et põhjendada rakendusmääruseid nr 125/2014 ja nr 790/2014 hagejat puudutavas osas.
- 73 On tõsi, et nõukogu tugines rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendustes esiteks ka asjaolule, et PKKga seotud rühmitused on toime pannud terrorirünnakuid vaatamata eespool punktis 71 mainitud ühepoolsetele vaherahudele, ning teiseks loetelule terroriaktiks kvalifitseeritud ja PKK-le süüks pandud 69 vahejuhtumist, mis on hilisemad Ühendkuningriigi siseministri määruse vastuvõtmisest ning FTO ja SDGT loeteludesse kandmistest. Toimikust ei nähtu, et need vahejuhtumid on võetud liikmesriikide pädevate asutuste otsustest.
- 74 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast esiteks, et kuigi ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõige 6 nõuab, et nõukogu korraldaks vähemalt iga kuue kuu tagant „läbivaatamise“, tagamaks, et pädeva asutuse tehtud riigisisese otsuse alusel juba loetellu kantud isiku või üksuse nime „hoidmine“ selles loetelus on

põhjendatud, ei nõua see säte siiski, et iga uut tõendit, millele nõukogu tugineb, et põhjendada isiku või üksuse nime jätmist vaidlusalusesse loetellu, oleks käsitletud riigisiseses otsuses, mille pädev asutus on teinud hiljem kui otsuse, mis oli aluseks esmakordsele loetellu kandmisele (26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 62).

- 75 Teiseks nähtub kohtupraktikast veel, et puudutatud isik või üksus võib tema vaidlusalusesse loetellu jätmise peale esitatud hagi raames vaidlustada kõik andmed, mida nõukogu kasutas tõendamiseks, et on jätkuvalt oht, et see isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, olenemata sellest, kas need andmed on pärit pädeva asutuse tehtud riigisisest otsusest või muust allikast. Vaidlustamise korral tuleb nõukogul tõendada väidetud faktiliste asjaolude paikapidavust ja liidu kohtul kontrollida nende sisulist õigsust (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 76 Erinevalt hageja väidetust ei keelanud käesolevas asjas seega miski nõukogul tugineda teabele, mis ei ole võetud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsustest, et panna hagejale süüks vahejuhtumid ja kvalifitseerida need terroriaktideks, et põhjendada tema nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmist.
- 77 Ent kuna hageja vaidleb käesoleva hagi raames vastu teatavate vahejuhtumite tegelikule asetleidmisele, teatavate vahejuhtumite puhul nende süükspandavusele PKK-le või nende asetleidmise asjaoludele, siis tuleb nõukogul tõendada väidetavate asjaolude põhjendatust ning Üldkohtul kontrollida nende sisulist õigsust eespool punktis 75 viidatud kohtupraktika kohaselt.
- 78 Ent põhjendustes sisalduv vähene teave ei võimalda Üldkohtul hageja vaidlustatud vahejuhtumite suhtes kohtulikku kontrolli teostada. Nimelt tuleb sarnaselt hagejaga tõdeda, et rakendusmääruste nr 125/2014 ja nr 790/2014 põhjendused ei sisalda mingit teavet asjaolude kohta, mille alusel nõukogu järeldas, et kõnealused vahejuhtumid on tõendatud, need on omistatavad hagejale ja vastavad kõikidele ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõikes 3 kehtestatud tingimustele.
- 79 Mis puudutab vahejuhtumeid, mille tegelikku asetleidmist ja süükspandavust ei ole hageja vaidlustanud, siis tuleb tõdeda, et need on varasemad eespool punktis 71 mainitud rahuläbirääkimistest ega võimalda seega heastada eespool punktis 72 tuvastatud põhjendamise puudumist.

– Järeldus

- 80 Eeltoodut arvestades tuleb seega leida, et nõukogu ei ole piisavalt põhjendanud rakendusmäärustele nr 125/2014 ja nr 790/2014 lisatud põhjendustes oma hinnangut ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädevate asutuste ühe või mitme otsuse olemasolu kohta ning ta ei ole ka piisavalt esitanud spetsiifilisi ja konkreetseid põhjusi hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmiseks. Seetõttu tuleb järeldada, et rakendusmäärused nr 125/2014 ja nr 790/2014 on ebapiisavalt põhjendatud.

Rakendusmäärused 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ja 2017/1420 ning otsused 2015/521, 2015/1334 ja 2017/1426

- 81 Sissejuhatuseks tuleb tõdeda, et rakendusmäärustele 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ja 2017/1420 ning otsustele 2015/521, 2015/1334 ja 2017/1426 on lisatud identsed põhjendused, mis on struktuurilt järgmised.
- 82 Nõukogu märgib põhjendustes kõigepealt, et ta tugines selliste otsuste olemasolule, mille ta kvalifitseerib ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädeva asutuse otsusteks, see tähendab Ühendkuningriigi siseministri määrus, mida on täiendatud 14. juuli 2006. aasta määrusega, FTO loetellu kandmine ja SDGT loetellu kandmine ning Prantsuse kohtuotsused. Selle kohta märgib

nõukogu, et ta analüüsis faktilisi asjaolusid, millel need otsused rajanevad, ja et ta leidis, et need kuuluvad mõistete alla „terroriaktid“ ning „terroriaktides osalevad isikud, rühmitused ja üksused“ ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõigete 2 ja 3 tähenduses (põhjenduste punktid 1–7).

- 83 Seejärel tõdeb nõukogu, et pädevate asutuste eespool viidatud otsused on endiselt kehtivad. Lisaks märgib nõukogu, et ta on analüüsinud, kas tema valduses on asjaolusid, mis räägivad PKK nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt, ning teatab, et ta ei leidnud ühtegi sellist asjaolu. Ta leiab samuti, et PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse kandmise põhjused on endiselt kehtivad (põhjenduste punktid 8–10).
- 84 Eeltoodu põhjal järeltab nõukogu, et PKK nimi tuleb jätta vaidlusalustesse loeteludesse (põhjenduste punkt 11).
- 85 Lisaks sisaldavad põhjendused lisa eespool punktis 82 viidatud pädevate riigisiseste asutuste iga otsuse üksikasjalikku kirjeldust, mis hõlmas riigisisese õiguses terrorismi mõiste määratlust, kohaldatavate riigisiseste haldus- ja kohtumenetluste kirjeldust, menetluse kulu kokkuvõtet ja mis sai kõnealustest riigisisestest otsustest, kokkuvõtet järeldest, millele pädevad asutused jõudsid hageja suhtes, nende asjaolude kirjeldust, millele pädevad asutused tuginesid, ning järeldest, et need asjaolud kujutasid endast ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 tähenduses terroriakte.
- 86 Seega esiteks mis puudutab põhjenduste lisa A Ühendkuningriigi siseministri määruse kohta, siis nõukogu märgib selles muu hulgas, et see määrus võeti vastu 2001. aastal põhjusel, et tollasel Ühendkuningriigi siseministril oli alust arvata, et PKK oli toime pannud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 2 tähenduses terroriakte ja nendes osalenud (punktid 3, 4 ja 16). Sellega seoses märgib nõukogu, et kõnealused terroriaktid hõlmasid terrorirünnakuid, mis olid süüks pandud PKK-le alates 1984. aastast ning et PKK oli 1990ndate alguses läbi viinud terrorikampaania, mis oli suunatud lääne huvide ja investeeringute vastu, eesmärgiga suurendada survet Türgi valitsusele. Ta märgib, et isegi kui ajavahemikus 1995 kuni 1999 näib PKK olevat sellest kampaaniast loobunud, ähvardas ta endiselt Türgi turismikuurorte. Nõukogu märgib, et tema hinnangul kuuluvad need asjaolud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punktides i ja ii sätestatud eesmärkide ning ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktides a, c, d, f, g ja i loetletud vägivallaaktide alla (punkt 16).
- 87 Nõukogu märgib veel, et 3. detsembril 2014 otsustas Ühendkuningriigi siseminister jätta rahuldamata taotluse tühistada PKK keelustamine ja jätta see jõusse. Sellega seoses märgib nõukogu, et kättesaadavate tõendite alusel oli Ühendkuningriigi siseministril põhjust arvata, et PKK jätkas terroriaktides osalemist, kuna ta oli toime pannud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 2 tähenduses terroriakte ja osalenud neis. Nõukogu märgib näiteks, et Ühendkuningriigi siseminister tugines muu hulgas asjaolule, et PKK korraldas 2014. aasta mais kolm eri rünnakut, sealhulgas ühe 13. mail, milles sai uue sõjaväelise eelposti ehituskohas Tuncelis (Türgi) haavata kaks sõdurit, ning asjaolule, et 2014. aasta augustis ründas PKK Türgis soojusenergiajaama ja röövvis kolm hiina inseneri (punkt 17). Nõukogu märgib veel, et 2014. aasta oktoobris hoiatas PKK, et kui Türgi Vabariik ei sekku võitluse rühmituse „Islamiriik“ vastu, variseb habras rahuprotsess, milles ta osales, kokku (punkt 18).
- 88 Viimaks järeltab nõukogu, et eespool punktides 86 ja 87 kirjeldatud asjaolud vastavad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punktides i ja ii sätestatud eesmärkidele ja kuuluvad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktides a, c, d, f–i loetletud terroriaktide alla (punkt 19).
- 89 Teiseks, mis puudutab põhjenduste lisa B Prantsuse kohtuotsuste kohta, siis märgib nõukogu selles muu hulgas, et tribunal de grande instance de Paris (Pariisi esimese astme kohus) mõistis oma 2. novembri 2011. aasta otsusega ühenduse CCK Ahmet Kaya süüdi kuritegeliku rühmituse tegevuses osalemises terroriakti ettevalmistamise eesmärgil ja terroristliku tegevuse rahastamises. Ent nõukogu märgib esiteks, et süüdimõistmine jäeti muutmata apellatsioonistmes cour d'appel de Paris' (Pariisi

apellatsioonikohus) 23. aprilli 2013. aasta kohtuotsusega ja kassatsiooniasstmes Cour de cassationi (kassatsioonikohus) 21. mai 2014. aasta kohtuotsusega, ning teiseks, et need kolm kohut leidsid oma vastavates otsustes, et ühendus CCK Ahmet Kaya oli PKK „seaduslik fassaad“ Prantsusmaal (punktid 11–14, 20 ja 21). Veel märgib nõukogu, et tribunal de grande instance de Paris (Pariisi esimese astme kohus) ja cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) leidsid, et PKK võis klassifitseerida „terroriorganisatsiooniks“. Sellega seoses märgib nõukogu, et cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) tugines eelkõige Türgis aastatel 2005 ja 2006 korraldatud rünnakutele, mis pandi otseselt süüks PKK-le või TAK-le, mida tuli pidada PKK relvastatud allüksuseks, ning süütamistele ja süütepudelirünnakutele Prantsusmaal ja Saksamaal 2007. aastal (punktid 15–19). Nõukogu järeldeb, et terroriaktid, mille Prantsuse kohtud panid süüks PKK-le, kuuluvad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti i, artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti ii ja artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktide a ja b kohaldamisalasse (punkt 22).

- 90 Kolmandaks, mis puudutab põhjenduste lisa C FTO ja SDGT loeteludesse kandmistele kohta, siis nõukogu märgib selles muu hulgas, et FTO loetellu kandmine toimus 8. oktoobril 1997 ning SDGT loetellu kandmine toimus 31. oktoobril 2001 (punktid 3 ja 4).
- 91 Ta märgib seejärel, et FTO loetellu kandmised vaatab United States Secretary of State (Ühendriikide riigisekretär, Ameerika Ühendriigid) omal algatusel läbi pärast viie aasta möödumist, kui vahepeal ei ole esitatud loetellu kandmise tühistamise taotlust. Asjasse puutuv üksus võib ka ise paluda iga kahe aasta järel, et tema loetellu kandmine tühistataks, esitades tõendeid, mis näitavad, et asjaolud, mis olid tema FTO loetellu kandmise aluseks, on sisuliselt muutunud. Ühendriikide riigisekretär ja United States Congress (Ühendriikide kongress, Ameerika Ühendriigid) võivad FTO loetellu kandmise tühistada ka omal algatusel. Lisaks võib asjasse puutuv üksus esitada kaebuse FTO loetellu kandmise peale Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (Columbia ringkonna apellatsioonikohus, Ameerika Ühendriigid). SDGT loetellu kandmise kohta märgib nõukogu, et neid perioodiliselt läbi ei vaadata, kuid need võib vaidlustada föderaalkohtutes (punktid 8–11). Veel tõdeb nõukogu, et hageja FTO ja SDGT loeteludesse kandmiseid ei ole vaidlustatud Ühendriikide kohtutes ja need ei ole pooleliolava kohtumenetluse esemeks (punktid 11 ja 12). Arvestades läbivaatamise menetlusi ja olemasolevate õiguskaitsevahendite kirjeldust, leiab nõukogu, et kohaldatavad Ühendriigi õigusnormid tagavad kaitseõigused ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele (punkt 13).
- 92 Veel märgib nõukogu, et Ühendriikide asutused tuginesid FTO ja SDGT loeteludesse kandmisel eelkõige PKK toime pandud rünnakutele. Sellega seoses märgib ta, et Ühendriikide välisministeeriumi koostatud terrorismi käsitlev 2013. aasta aruanne sisaldab konkreetseid põhjusi, mille alusel PKK kanti FTO loetellu ja sellesse jäeti, see tähendab Türgi sõjaväekonvoi rünnak 22. augustil 2012, milles hukkus viis sõdurit ja seitse said haavata; kolme Türgi poliitiku röövimine 2012. aasta suvel; pommirünnak 4. novembril 2012, mis korraldati pulmapaiga läheduses ja milles hukkus kaks last, 26 inimest said vigastada ja mitu ärihoonet kahjustada, ning relvavõitlused 18. novembril 2012, milles hukkus viis sõdurit ja üks sai haavata. Nõukogu järeldeb, et need vahejuhtumid vastavad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punktides i, ii või iii sätestatud eesmärkide ning ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktides a–c ja f loetletud terroriaktide alla (punktid 14–17).
- 93 Eeltoodust ilmneb, et nõukogu tugines hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmisel esiteks sellele, et ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses pädevate asutuste otsusteks kvalifitseeritud otsused olid endiselt kehtivad, ning teiseks nõukogu oma hinnangutele seoses selliste asjaolude puudumisega, mis räägivad PKK nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt, ning seoses sellega, et PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse kandmise põhjused on jätkuvalt asjakohased.
- 94 Üldkohus leiab, et analüüsi tuleb alustada sellest, kas põhjendus, mis käsitleb spetsiifilisi ja konkreetseid põhjusi, mille alusel nõukogu leidis, et hageja nimi tuli jätta vaidlusalustesse loeteludesse, on piisav.

- 95 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et kui aja möödumist ja asjaolude muutumist arvestades ei võimalda ainuüksi asjaolu, et esmakordse loetellu kandmise aluseks olnud riigisisene otsus on jätkuvalt kehtiv, enam järeldada, et on endiselt oht, et isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, siis on nõukogu kohustatud selle isiku või üksuse nime loetellu jätmist põhjendama ajakohastatud hinnangust lähtuvalt, võttes arvesse uuemaid faktilisi asjaolusid, millest nähtub, et selline oht on endiselt olemas (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 96 Käesolevas asjas tuleb nentida, et hageja nime esmakordse vaidlusalustesse loeteludesse kandmise aluseks olevate otsuste vastuvõtmise ja eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide vastuvõtmise vahel ning hageja nime esmakordse vaidlusalustesse loeteludesse kandmise ja nende aktide vastuvõtmise vahel möödus palju aega. Nimelt pärineb Ühendkuningriigi siseministri määrus aastast 2001. PKK kandmine FTO loetellu pärineb 1997. aastast ja PKK kandmine SDGT loetellu 2001. aastast. Viimaks, PKK nime esmakordne vaidlusalustesse loeteludesse kandmine pärineb 2002. aastast. Eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktid võeti aga vastu ajavahemikus 26. märtsist 2015 kuni 4. augustini 2017.
- 97 Selline üle kümne aasta pikkune ajavahemik on aga iseenesest asjaolu, mis lubab asuda seisukohale, et Ühendkuningriigi siseministri määruses sisalduvad hinnangud ning FTO ja SDGT loeteludesse kandmised ei olnud enam piisavad, et hinnata, kas endiselt oli oht, et hageja osaleb nende aktide vastuvõtmise ajal terroristlikus tegevuses. Järelikult oli nõukogu kohustatud tuginema PKK nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmisel uuematele asjaoludele, näidates, et oli endiselt oht, et hageja osaleb terroristlikus tegevuses. Seetõttu tuleb leida, et Ühendkuningriigi siseministri määrus ning FTO ja SDGT loeteludesse kandmised, ehkki need olid kehtivad, ei olnud iseenesest piisav alus, et põhjendada eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud akte hagejat puudutavas osas.
- 98 On tõsi, et tuleb tõdeda, et eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendustes mainib nõukogu muid uuemaid asjaolusid. Näiteks mainib ta Prantsuse kohtuotsuste tegemist. Ta mainib ka teatavaid vahejuhtumeid, mis on süüks pandavad PKK-le ja millele pädevad asutused tuginesid, et võtta vastu või hoida jõus Ühendkuningriigi siseministri määrus, FTO ja SDGT loeteludesse kandmised ja Prantsuse kohtuotsused. Nõukogu kvalifitseerib need vahejuhtumid terroriaktideks. Veel teatab nõukogu ka, et ta ei tuvastanud ühtegi asjaolu, mis räägiks hageja vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt.
- 99 Siiski tuleb tõdeda, et nõukogu ei selgitanud põhjusi, miks ta leidis, et need asjaolud võimaldasid õiguslikult piisavalt järeldada, et endiselt oli oht, et hageja osaleb terroristlikus tegevuses.
- 100 Esiteks, mis puudutab Prantsuse kohtuotsuseid, siis tuleb tõdeda, et kuigi need tehti ajavahemikus 2. novembrist 2011 kuni 21. maini 2014, on nende aluseks palju vanemad faktilised asjaolud, millest kõige hilisemad leidsid aset ligikaudu kaheksa kuni kümme aastat enne eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide vastuvõtmist. Sellise aja möödumine on aga iseenesest asjaolu, mis põhjendab asumist seisukohale, et Prantsuse kohtuotsustes sisalduvad hinnangud ei olnud enam piisavad, et hinnata jätkuvat ohtu, et hageja osaleb terroristlikus tegevuses nende vaidlustatud aktide vastuvõtmise ajal.
- 101 Lisaks ei olnud hageja pool kohtumenetluses, mille tulemusel tehti tribunal de grande instance de Paris' (Pariisi esimese astme kohus), cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus) ja Prantsuse Cour de cassationi (kassatsioonikohus) otsused. On tõsi, et nõukogu märgib põhjenduste lisa B punktides 13, 14 ja 21, et ühendus CCK Ahmet Kaya oli nende kohtute hinnangul PKK „seaduslik fassaad“ Prantsusmaal. Kuid selline sõnastus on ebamäärane, arvestades eelkõige ühenduse CCK Ahmet Kaya süüdimõistmist terroristliku tegevuse rahastamises, kuna ta toetas PKKd. Nimelt, leides, et ühendus CCK Ahmet Kaya „pakkus teadlikult oma organite ja esindajate, käesoleval juhul eespool nimetatud *de facto* juhtide kaudu, kes tegutsesid enda nimel, tegelikku logistilist ja rahalist tuge terroristlikuna määratletud organisatsioonile“, kinnitab Prantsuse Cour de cassation (kassatsioonikohus) kaudselt, et

ühendust CCK Ahmet Kaya ja PKKd tuleb pidada kaheks eraldiseisvaks üksuseks. Järelikult ei selgita nõukogu õiguslikult piisavalt põhjusi, miks ta asus seisukohale, et need Prantsuse kohtuotsused olid pädeva asutuse otsused „asjaomaste isikute, rühmituste või üksuste suhtes“ ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses.

- 102 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et Prantsuse kohtuotsused ei ole vaatamata sellele, et need on endiselt kehtivad, iseenesest piisav alus, et põhjendada eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud akte hagejat puudutavas osas, ega võimalda ka heastada eespool punktis 97 tuvastatud põhjenduse puudumist.
- 103 Teiseks, mis puudutab vahejuhtumeid, millele Ühendkuningriigi siseminister tugineb 3. detsembri 2014. aasta otsuses, millega jäetakse rahuldamata PKK keelustamise tühistamise taotlus, siis tuleb tõdeda, et 26. mai 2015. aasta muutmisavalduses vaidleb hageja sõnaselgelt vastu nende vahejuhtumite PKK-le süüksandavusele ja selle teabe piisavusele, mis esitati järeldamiseks, et need vahejuhtumid kuuluvad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punktides i–iii sätestatud eesmärkide ja ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktides a–k loetletud vägivallaaktide alla.
- 104 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et puudutatud isik või üksus võib tema nime vaidlusalusesse loetellu jätmise peale esitatud hagi raames vaidlustada kõik andmed, mida nõukogu kasutas tõendamiseks, et on jätkuvalt oht, et see isik või üksus osaleb terroristlikus tegevuses, olenemata sellest, kas need andmed on pärit pädeva asutuse tehtud riigisisest otsusest või muust allikast. Vaidlustamise korral tuleb nõukogul tõendada väidetud faktiliste asjaolude paikapidavust ja liidu kohtul kontrollida nende sisulist õigsust (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 105 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendused ei sisalda vähimatki teavet selle kohta, et nõukogu ka tegelikult analüüsis väidetavaid asjaolusid ning üritas tõendada nende põhjendatust. Nõukogu ei ole menetluse käigus esitanud ka asjaolusid, mis tõendaksid nende asjaolude põhjendatust. Eespool punktis 104 viidatud kohtupraktikat arvestades ei saa nõukogu piirduda – nagu käesolevas asjas – pädeva asutuse otsuse põhjenduste kordamisega, hindamata ise nende sisulist põhjendatust. Eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendus ei võimalda seega mõista, kas nõukogu on täitnud kontrollkohustuse, mis tal sellega seoses lasus, ega Üldkohtul teostada kontrolli väidetavate asjaolude sisulise õigsuse üle.
- 106 Seetõttu tuleb järeldada, et asjaolu, et Ühendkuningriigi siseministri määrust kinnitati 2014. aasta detsembris aktide alusel, mille väidetavalt pani toime PKK 2014. aasta mais ja augustis, ei võimalda heastada eespool punktis 97 tuvastatud põhjenduse puudumist.
- 107 Kolmandaks, mis puudutab vahejuhtumeid, millele Ühendriikide asutused tuginesid FTO loetellu kandmisel ja SDGT loetellu kandmisel või nende kannete jõus hoidmisel, siis tuleb tõdeda, et 26. mai 2015. aasta muutmisavalduses vaidleb hageja sõnaselgelt vastu selle teabe piisavusele, mis esitati järeldamiseks, et need vahejuhtumid kuuluvad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punktides i–iii sätestatud eesmärkide ja ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 esimese lõigu punkti iii alapunktides a–k loetletud vägivallaaktide alla.
- 108 Samuti tuleb nentida, et eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendused ei sisalda vähimatki teavet selle kohta, et nõukogu ka tegelikult analüüsis väidetavaid asjaolusid ning üritas tõendada nende põhjendatust. Nõukogu ei ole menetluse käigus esitanud ka asjaolusid, mis tõendaksid nende asjaolude põhjendatust. Vastupidi, nõukogu ei ole suuteline kindlalt välja tooma spetsiifilisi ja konkreetseid põhjusi, millele FTO ja SDGT loeteludesse kandmised tuginevad. Täpsemalt, mis puudutab Ühendriikide välisministri koostatud terrorismi käsitlevaid aastaaruandeid, siis mõnab nõukogu vasturepliigis sõnaselgelt, et „ehkki need aruanded võivad tõepoolest kajastada teavet, mille alusel Ühendriigid FTO loetellu kannavad või otsustavad kande jõus hoida“, „ei ole see tingimata nii“ (vasturepliigi punkt 115).

- 109 Ent eespool punktis 104 viidatud kohtupraktikat arvestades ei saa nõukogu piirduda – nagu käesolevas asjas – pädeva asutuse otsuse põhjenduste kordamisega, hindamata ise nende sisulist põhjendatust. See on seda enam nii, et kõnealust otsust ei teinud liikmesriigi pädev asutus. Eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendus ei võimalda seega mõista, kas nõukogu on täitnud kontrollikohustuse, mis tal sellega seoses lasus, ega Üldkohtul teostada kontrolli väidetavate asjaolude sisulise õigsuse üle.
- 110 Neljandaks, mis puudutab hageja nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt rääkivate asjaolude puudumist, siis tuleb tõdeda, et hageja esitas nõukogule teatavad asjaolud, mis tema arvates võivad rääkida PKK nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt, eeskätt 6. märtsi 2015. aasta kirjas vastuseks nõukogu kirjale, milles teavitati hagejat kavatsusest jätta tema nimi vaidlusalustesse loeteludesse.
- 111 Kohtupraktikast ilmneb, et kui puudutatud isik esitab põhjenduste kohta märkused, on liidu pädev asutus kohustatud hoolikalt ja erapooletult uurima esitatud põhjenduste sisulist põhjendatust, võttes arvesse neid märkusi ja neile lisatud võimalikke õigustavaid tõendeid (18. juuli 2013. aasta otsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 114).
- 112 Minemata nii kaugemale, et nõuda puudutatud isiku esitatud märkustele üksikasjalikku vastamist, näeb ETL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustus igal juhul ette, et see põhjendus esitab individuaalsed, spetsiifilised ja konkreetset põhjused, miks leitakse, et puudutatud isiku suhtes tuleb kohaldada piiravaid meetmeid (18. juuli 2013. aasta otsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 116).
- 113 Tuleb aga tõdeda, et eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktide põhjendused ei sisalda vähematki teavet, mis võimaldaks asuda seisukohale, et nõukogu on ka tegelikult analüüsinud hageja esitatud asjaolusid. On tõsi, et vaidlustatud aktide põhjendused sisaldavad avaldust, mille kohaselt analüüsis nõukogu, kas tema valduses on asjaolusid, mis räägivad PKK nime vaidlusalustest loeteludest kustutamise poolt, ning ta ei leidnud ühtegi sellist asjaolu (punkt 9). Kuigi selline üldine sõnastus võib olla piisav, kui isikud, rühmitused või üksused, keda rahaliste vahendite külmutamise meetmed puudutavad, ei ole esitanud märkusi, ei ole see nii juhul nagu käesolevas asjas, kui hageja esitab asjaolusid, mis võivad põhjendada tema nime vaidlusalustest loeteludest kustutamist, olenemata nende asjaolude põhjendatusest. Nimelt peab sellisel juhul nõukogu nendele põhjendustele kas või lühidalt vastama.
- 114 Põhjendamise puudumist ei saa heastada sellega, et eespool punktis 19 viidatud nõukogu 27. märtsi 2015. aasta kirjas märgitakse, et asjaolu, et nende rühmituste hulgas, mis võitlesid rühmituse „Islamiriik“ vastu, olid kurdi rühmitused, ei mõjutanud nõukogu hinnangut, mille kohaselt vastas PKK ühises seisukohas 2001/931 ette nähtud loetellu kandmise tingimustele. Nimelt tuleb tõdeda esiteks, et see kiri on määruse 2015/513 ja otsuse 2015/521 vastuvõtmisest hilisem, ning teiseks, et nõukogu ei täpsusta konkreetseid asjaolusid, mis viisid ta järeldusele, et endiselt oli oht, et hageja osaleb terroristlikus tegevuses.
- 115 Eeltoodut arvestades tuleb leida, et nõukogu ei põhjendanud piisavalt eespool punktis 81 loetletud vaidlustatud aktidele lisatud põhjustes hageja nime vaidlusalustesse loeteludesse jätmise spetsiifilisi ja konkreetseid põhjusi. Seetõttu tuleb järeldada, et rakendusmäärused 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ja 2017/1420 ning otsused 2015/521, 2015/1334 ja 2017/1426 on ebapiisavalt põhjendatud.

Järeldus

- 116 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et nõukogu rikkus ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust. Järelikult tuleb seitsmenda väitega nõustuda ja see järeldus üksi põhjendab vaidlustatud aktide tühistamist hagejat puudutavas osas (vt selle kohta 7. detsembri 2011. aasta kohtuotsus HTTS vs. nõukogu, T-562/10, EU:T:2011:716, punkt 40).
- 117 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vaidlustatud aktid tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida käesoleva hagi põhjendamiseks esitatud muid argumente ja väiteid. Hageja taotlus, milles ta palub Üldkohtul tunnistada määrus nr 2580/2001 tema suhtes kohaldamatuks, tuleb jätta rahuldamata, kuna esimesest väitest, millel see taotlus rajanes, loobuti.

Vaidlustatud aktide tühistamise ajaline kehtivus

- 118 Tuleb tõdeda, et vaidlustatud akte muudeti nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärusega (EL) 2018/468, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2017/1420 (ELT 2018, L 79, lk 7), ja nõukogu sama päeva otsusega (ÜVJP) 2018/475, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2017/1426 (ELT 2018, L 79, lk 26), millega asendati vaidlusalused loetelud alates 23. märtsist 2018 ja millega pikendati piiravate meetmete kohaldamist hagejat puudutavas osas.
- 119 Järelikult kehtib praegu hageja suhtes uus piirav meede. Sellest järeldub, et vaidlustatud aktide tühistamine hagejat puudutavas osas ei too kaasa hageja nime kustutamist vaidlusalustest loeteludest.
- 120 Seega ei ole vaidlustatud aktide tagajärgi hagejat puudutavas osas vaja kehtima jätta.

Kohtukulud

- 121 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult.
- 122 Lisaks kannavad kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega tuleb komisjoni ja Ühendkuningriigi kohtukulud jätta nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 714/2013, Kurdistan Workers' Party (PKK) puudutavas osas.**
- 2. Tühistada nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 125/2014, PKKd puudutavas osas.**

3. Tühistada nõukogu 26. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/513, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 790/2014, PKKd puudutavas osas.
4. Tühistada nõukogu 26. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/521, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/483/ÜVJP, PKK-d puudutavas osas.
5. Tühistada nõukogu 31. juuli 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1325, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/513, PKKd puudutavas osas.
6. Tühistada nõukogu 31. juuli 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/1334, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2015/521, PKKd puudutavas osas.
7. Tühistada nõukogu 21. detsembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2425, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/1325, PKKd puudutavas osas.
8. Tühistada nõukogu 12. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1127, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/2425, PKKd puudutavas osas.
9. Tühistada nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/150, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2016/1127, PKKd puudutavas osas.
10. Tühistada nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2017/150, PKKd puudutavas osas.
11. Tühistada nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154, hagejat puudutavas osas.
12. Jätta ülejäänud osas rahuldamata taotlus tunnistada PKK suhtes kohaldamatuks nõukogu 27. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks.
13. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja PKK kohtukulud.
14. Jätta Euroopa Komisjoni ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póftorak

Perillo

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. novembril 2018 Luxembourgis.

Allkirjad